

REVISTA MÈDICA INTERNACIONAL SOBRE LA SÍNDROME DE DOWN

www.elsevier.es/sd

EDITORIAL

XXX Aniversari de la LISMI

XXX Anniversary of the LISMI

K. Trias Trueta

Directora General, Fundació Catalana Síndrome de Down, Barcelona, Espanya

© Copyright 2012 Jorge Villa.

El passat dia 28 de maig va tenir lloc l'acte commemoratiu del XXX Aniversari de la LISMI —la primera llei aprovada a Espanya per regular l'atenció i els suports a les persones amb discapacitat i a les seves famílies— a la seu del Congrés dels Diputats. Una celebració amb un doble vessant, ja que

es festejaven trenta anys de vigència de la llei i, al mateix temps, se n'anunciava la seva fi.

La LISMI es va aprovar per unanimitat l'any 1982, en el Congrés dels Diputats, assolint un consens històric en plena transició a la democràcia. La seva singularitat resideix en la

forma participativa en què es va elaborar. La filosofia que va guiar tot el procés es basà en dos eixos: el primer, ja el va assenyalar amb molta claredat Ramon Trias Fargas, President de la Comissió Redactora: “aquesta llei ha de ser jutjada com una finestra oberta al futur i no com un fet definitiu. Es presentarà doncs, aquí, una llei especial per a aquest col·lectiu amb la finalitat de que mai sigui necessària una altra perquè les lleis ordinàries ja tindrien en compte a aquests ciutadans”. L’altre eix estava format pels principis rector de la integració, la normalitat i la dignitat de les persones amb discapacitat, supeditant-ne a aquests tots els altres, inclosos els aspectes econòmics. Tal com va reflexionar Ramon Trias Fargas, “no puc ignorar que la despesa pública és sempre una qüestió d’ordenar les preferències socials, i, per a mi, els destinataris d’aquesta llei figuren molt a dalt de la llista”. Amb l’aprovació d’aquesta llei es feia un gran pas humanitari al nostre país passant d’un tractament gracioble i paternalista de la persona amb discapacitat, o sigui com a objecte, al tracte com a subjecte amb tots els seus drets.

L’acte, conduït per la Presidenta de la Comisión para las Políticas Integrales de la Discapacidad, Sra. Lourdes Méndez, comptà amb les intervencions de la Ministra de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, Sra. Ana Mato, el President del CERMI, Sr. Luís Cayo, i de personalitats de l’àmbit de la discapacitat.

Els Portaveus dels Grups Parlamentaris en la Comisión para las Políticas Integrales de la Discapacidad van valorar els resultats de l’aplicació de la LISMI al llarg d’aquests 30 anys. Es va projectar un vídeo sobre el trànsit de la LISMI

a la LIONDAU (2003), passant per la Llei d’Infraccions i Sancions de 2007, fins a arribar a la Convenció Internacional sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad, ratificada a Espanya el 2008. La Sra. Pilar Ramiro Collar, Presidenta de COAMIFICOA donà el seu testimoni valorant i comparant “l’abans i el després” de la LISMI. El Sr. Luis Cayo, President del CERMI, va recordar: “hem evolucionat, però aquesta evolució no hauria estat possible si no haguéssim comptat amb la LISMI fa 30 anys”.

Precedint el discurs de la Ministra de Sanidad, es va fer un reconeixement especial a la Comissió Redactora de la LISMI.

Personalment, vaig viure de forma molt emotiva la celebració, ja que tots els participants van recordar i alabar reiteradament la figura de Ramon Trias Fargas, citant constantment les seves paraules.

La intenció ara, segons la Sra. Ministra, és comptar amb les entitats més representatives i constituir un grup de treball per crear una “nova Llei de la Discapacitat” ja que “la LISMI tal i com la coneixem, desapareixerà en breu, doncs s’ha de refondre en un únic text legal la legislació existent en la matèria”.

En aquest sentit, la Fundació Catalana Síndrome de Down, recordant l’esperit de la llei que va voler transmetre Ramon Trias Fargas, un dels fundadors d’aquesta entitat, considera que un cop ratificada la convenció que reforça els drets de les persones amb discapacitat, el més lògic seria revisar i adaptar el cos legislatiu que pertocui en la legislació espanyola ordinària evitant, així, la creació de qualsevol nova llei especial que quedaria sense contingut.